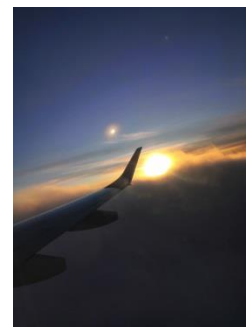

Pripreme za mobilnost učenika, ali i nastavnika u pratnji, u Irsku trajale su mjesecima. Zbog velikog broja prijavljenih učenika nije bilo nimalo jednostavno mnoge dobre učenike ostaviti „ispod crte“. Izabrano je 25 najboljih po ocjenama, motivacijskom pismu i dodatnim aktivnostima. Nakon toga, učenici su pohađali kulturološke, jezične, pedagoške i stručne pripreme, a svi osim računalaca, morali su polagati i on-line tečaj zaštite na radu.

Jedva smo dočekali tu subotu, 7. 3. da krenemo na put. Ali početak problema počeo je koji dan ranije; zbog širenja coronavirusa u Europi neke su države počele uvoditi zaštitne mjere i otkazivati mnoge aktivnosti. Zato je u petak, 6. 3., tražena potvrda od posredničke agencije u Irskoj da su nas tvrtke i domaćini spremni primiti. Pošto je odgovor bio potvrđan, a corona nam se činila daleko od nas, krenuli smo na put.

U zračnoj luci sastali smo se prije zore, već u 4.30. Neki su pobrkali vremena pa su došli već u 3.30, a neki su i zakasnili, srećom ne previše. Uglavnom svi smo, zdravi i veseli, krenuli na put. Mnogim učenicima je to bio prvi let avionom, a svima nam je bilo prvo putovanje u Irsku. Put je prošao bez problema i nešto iza podneva smo sletjeli u Dublin. Tamo nas je dočekao predstavnik tvrtke Martello Training te smo autobusom putovali do Balanteera i Braya, dva gradića u kojima smo bili smješteni u obiteljima. Nakon smještaja, uslijedilo je upoznavanje mjesta. Istovremeno smo upoznati da su počeli problemi sa smještajem. Neke su obitelji otkazale smještaj na dan našeg dolaska, a dan ranije su tvrdile da će nas primiti. No, gospodin Emir Stranjak (predstavnik Martello Training-a) je pronašao zamjenski smještaj.

Idući dan, u nedjevu, 8. 3. 2020. obišli smo Dublin; dijelom da upoznamo središte grada, a

dijelom da učenici vide gdje će raditi te kako će doći do radnog mjesta. U ponedjeljak, 9.3. je započela praksa učenicima i sve se činilo dobrim, osim kiše i vjetra koji su taj dan bili neumorni. No, tijekom

dana stiže prva loša vijest - tvrtka Core Electrical je otkazala praksu učenicima (zbog preporuke njihovog Ministarstva zdravstva i sličnih institucija), iako su još u petak potvrdili da možemo doći i da će primiti učenike na praksu. Uslijedilo je ubrzano traženje zamjenske prakse.

U utorak, 10.3. učenici smjera elektromehaničar, elektrotehničar i tehničar za električne strojeve s primijenjenim računalstvom su imali tečaj zaštite na radu. Svi su uspješno položili, a računalci su bili na svojoj praksi. Sve dane do povratka učenici su imali organiziranu praksu; računalci su bili kod svojih poslodavaca, a za dio učenika kojima je otkazana praksa pronađena je zamjenska - nekoliko učenika išlo je kod jednog električara, a za preostale smo u prostoru Trgovačke komore u Bray-u organizirali on-line učenje KNX-a (Inteligentog stanovanja) i

AutoCad-a, kao i poduku iz računalnih mreža. Nakon prakse, učenici su ili malo prošetali, ili se odmah vratili u kuću domaćina. Nakon večere, pisali su dnevnik prakse i slali slike koje sam objavljivala na webu Škole.

U subotu, 14. 3., išli smo na izlet. I to baš na dan kad je u Dublinu konačno bilo prekrasno,

sunčano vrijeme, mi smo išli na zapadnu obalu Irske, uz Atlantik, gdje je padala kiša i puhao jaki vjetar. Zato, a i zbog corone virusa, nismo mogli pogledati poznate litice Cliffs of Moher, nego smo se vozili uz Atlantik (Wild Atlantic Way) i posjetili gradić Galway. Mnogim Ircima je to najljepši gradić u Irskoj, no zbog kiše i vjetra, mi ga nismo uspjeli doživjeti na taj način. Taj dan počeli su novi problemi sa smještajem. Dijelu

učenika su domaćini, od straha od corona virusa, otkazali smještaj. I to, nakon što su već tjedan dana učenici bili kod njih. Zamjenski im je nađen kod obitelji koje su već imale naše učenike pa su se svi skupa malo „gužvali“. Smještaj su otkazale ukupno 4 obitelji, a 4 učenika su smještena u hotel jer više nije bilo obitelji koja bi ih primila. To baš učenicima, a ni njihovim roditeljima niti nama, nije bilo ugodno iskustvo, ali viša sila.

U nedjelju smo prošetali malim gradićem Dalkeyem, a zatim

otišli u Dublin kupiti suvenire jer smo shvatili da će se sve zatvoriti (opet corona virus) i postali smo svjesni da ćemo se morati ranije vratiti doma. Panika zbog corone je sve veća pa mi postajemo

nepoželjni. Neki domaćini jedva čekaju da odemo, a i s praksom je jako napeto. Nitko ne želi ni vidjeti grupu učenika, a kako li primiti. Zato šetamo u malim skupinama.

Iako smo u Irsku došli oboružani majicama, zastavama i sličnim rekvizitima, nije bilo parade u povodu blagdana sv. Patrika (utorak, 17.3.). Corona nam je ukrala paradu!

Zbog specifične situacije (Corona virus), cijelo smo vrijeme u vezi s ravnateljem Škole, a od četvrtka 12. 3. i s veleposlanikom RH u Irskoj, gospodinom Vidišem. Odlučeno je da se ranije vraćamo, a uz velike napore podrške u Zagrebu sređene su avionske karte te se vraćamo u srijedu 18. 3. 2020..

Iako je ovo bila jedna po svemu posebna mobilnost, nama je bilo lijepo. Pamtit ćemo samo lijepe stvari. Bila je to prava Škola za život.